

Nr 48.

Av herr Nilsson, Nils Anton m. fl., om anslag till understöd-
jande av skolbarns studieresor.

Hänsyn till den allmänna ekonomiska depressionen har föranlett statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet att frångå äskandet av anslag till studieresor för skolbarn och föreslå Kungl. Maj:t att begära anslag endast till ferieresor mot särskilda villkor. Ett sådant är att barn från landsbygdens skolor och sådana städers, vars innevånareantal icke uppgår till 3,000, skola från förmånen av nedsättning i biljettpiserna uteslutas.

Mot en dylik i besparingssyfte tillsvidare företagen inskränkning kan, då det gäller ferieresor, ingen rimlig invändning göras. Annorlunda torde saken te sig, då man besinnar att landsbygdens och mindre samhällens skolbarn undandragas varje anslag även till studieresor. Det måste dock medgivas att stadsbarnens ferieresor ut till landet till naturen, till skog och sjö under årets vackraste tid även göra skäl för benämningen studieresor. Städernas skolungdom är dessutom i tillfälle att få se sina respektive samhällens kulturella sevärdheter, museer, kyrkor m. m. helt gratis.

Ferieresor³ äro landsbygdens barn icke i behov av. De uppväxa emellertid inom en i allmänhet ganska trång synkrets och det vore synd att missunna dem den andliga rekreation, som studieresor till sevärda städer eller andra deras egna med avseende på naturförhållanden helt olika orter säkerligen medför. Rättvisan torde få anses bjuda, att statsmakterna, då de lämna anslag till stadsbarnens ferieresor, även lämna sådant till landsbygdsbarnens studieresor.

Någon exakt uppgift på det belopp studieresorna under år 1921 hava krävt anser sig departementschefen icke kunna lämna, men han anslår kostnaden till $\frac{2}{3}$ av kostnaden för ferie- och studieresor tillsammans, varefter han anslår det för hela året 1923 erforderliga anslags-

beloppet för ensamt ferieresor till 250,000 kronor. Det för studieresor erforderliga skulle alltså bliva 500,000 kronor. Då jag emellertid anser att nedsättning i biljettpriset, på grund av vad departementschefen i bilaga till statsverkspropositionen, åttonde huvudtiteln, sid. 420, föreslår, kan inskränkas till landsbygden och sådana samhällen, från vilka skolbarn icke få komma i åtnjutande av nedsättning för ferieresor, torde detta belopp kunna nedskrivas till 300,000 kronor eller för första halvåret 1923 till 150,000 kronor.

På grund av vad jag sålunda anfört, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen måtte, förutom det anslag 125,000 kronor som departementschefen föreslagit för första halvåret 1923 till ferieresor från städer med lägst 3,000 invånare, bevilja ett förslagsanslag för samma tid av 150,000 kronor till understödjande av skolbarns från landsbygd och samhällen med intill 3,000 invånare studieresor på i övrigt enahanda sätt, villkor och bestämmelser, som i statsverkspropositionen föreslagits för anslaget till ferieresor.

Stockholm den 19 januari 1922.

Nils Ant. Nilsson.
Östrabo.

Elof B. Andersson.

Anders Elisson.